

Ifjúság útja 7.

I. évfolyam 2. szám

Pécsi Tudományegyetem BTK-TTK hallgatói lap

2000. október 5.

MÁSZ határok nélkül?

Két dolgot utálok, nagyon. Az egyik a beiratkozás, a másik az őszi és a tavaszi szünet. Akkor ez már három. Egyetlen szubjektív és önző oka van annak, hogy ezt a három dolgot utálom: lehetetlen miattuk egy félévben a lapmegjelenést tisztességesen beütemezni. Ennyit a csúszásokról és a mentegetőzésről, most kezdődjék a mese:

Történt egyszer, hogy a szegényember legkisebb fia megúnva otthon a sok babkását, meg a szövegelését Funarnak, Milosevicnek és Mecsiarnak, elment világot látni. Nem vitte sokáig az útja, mert csak idáig tévedt, ebbe a városba. Itten aztán elment az egyetemre, hogyha már külhonba szakadt, akkor okuljon is a más nép kultúrájából. Jól is ment a dolga viszonylag, míg úgy kezelték, mint más külföldi emberfiát. Csakhogy egyszer a szerencsétlen elkövetett egy hibát. Elmesélte a pajtásainak, hogy az ő hazájában is ugyanezt a nyelvet beszélik, ugyanazt a királyt tartják államalapítónak, akit itten tartanak. Sejt, lett nagy vigadalom, a vezetők gyorsan létrehoztak egy szervezetet, hogy azok, akik ilyen és ehhez hasonló történeteket mesélnek magukról, mind egybegyűjtve legyenek, sok pénz nekik adassék, tanulások ne legyen akadályozva. Hadd okosítsák testvéreinket majd, ha visszamennek! Az ám, csak a szegényember legkisebb fiának esze ágában sem volt hazamenni. Idekötötte minden. A barátok, a szeretők, a kapcsolatok: már állásajánlatot is kapott jó pénzért. Aztán az egyetem (ki tudja miért?) kibérelt egy otromba nagy házat a város szélén s hozott egy rendeletet, hogy ebbe költöztessék a szegényember legkisebb fia s a hozzá hasonlókat. Jó is volt ez a ház, ha csúnya is volt: fürdő, vécé, kényelmes szobák, de hát kinn a határban nem is zavarnak ezek az idegenek.

Solymosi Bertold

Pannon Praktikum GÓLYABÁLSOROZAT 2000.

A gólyabálsorozat támogatói:

www.golyabal.hu

BTK-TTK GÓLYABÁL

JEGYEK KAPHATÓK A BTK-TTK DIÁKIRODÁBAN (600 HUF) ÉS A HELYSZÍNEEN (800 HUF)

NOVEMBER 9. CSÜTTÖRÖK

HELYSZÍN: "ANK" NEVELÉSI KÖZPONT

20⁰⁰ KAPUNYITÁS

22⁰⁰ A BÁL ÜNNEPÉLYES MEGNYITÁSA

22¹⁵ GÓLYATÁNC

22³⁰ A GÓLYATÁBORBAN KÉSZÜLT FILM VETÍTÉSE

BUDAPEST RAGTIME BAND

01⁰⁰ TÁNCVERSENY

04⁰⁰ KAPUZÁRÁS

A FÖLDSZINTEN: 21⁰⁰-TÓL DISCO,

00³⁰ BON-BON

TOMBOLA

KEKSZ PRODUKCIÓ

Tartalom

- 4 Az Isten háta mögött - Meráti idill
5 Hírek innen - onnan
- 6 Nagyító alatt a beiratkozás
7 Körkérdés: A TO-ról nyilatkoznak a hallgatók
- 8 Delta - érdekességek a tudományok világából
- 10 Vélemény: Egy meghökkentő vallomás a MÁSZról
- 12 IRO - Lőrinc Tamás egypercese
13 IRO - Darvasi Lászlóról
- 14-15 Rivaldafényben a Sajt!
- 16-17 Egy erdélyi útról: Bözödújfalú képekben
- 18-19 A filmről: Lengyel Filmnapok az Urániában
- 20 Színház és Kritika: *Spiro: Szappanoperája*
- 21 Dante Páholy: nyit a Jesz Oregon Stúdió
- 23 Álhírkeltés: Vírus a rendszeren?

Jegyzet

Az én pénzemből

Van ez az egyetem, ez a kar, egy csomó hallgató, még egy csomó oktató, meg a bürokrácia. Állítólag a játék három résztvevős: TO, oktató, hallgató. Hallgató a végén, mert rajta csattan az ostor, vagy a kard (Attila, az Isten kardja?). Elgondolkodtam azon, hogy ezek mind belőlünk élnek, mint szinte az egész város: vendéglők, kocsmák, mozik, klubok. Az egyetemen is mindenkit a hallgatók etetnek. A rektor a mi pénzünkéből tankolja a Saabját, és repüli át az óceánt. A dékán a mi pénzünkéből tart két dékánhelyettest. A tanárok a mi pénzünkéből okítanak, sokan a mi pénzünket költik, miközben órafelvételnél számunkra elérhetetlenek. A TO a mi pénzünkéből alakítja a bürokráciát nevelő szándékkal, amit mi, szerencsétlen együgyűek nem tudunk felfogni. A HÖK a mi pénzünkéből jutott ösztöndíjat, meg szocotámot, jegyzetbont és bérletet, vesz számítógépet, meg üzemelteti a Szenest. A kari lap a mi pénzünket költi nyomdára, telefonra, a főszerkesztőnek is mi adjuk a fizetését. A kari önkiszolgálóban a mi pénzünkéből fizetik a szakácsot, aki a sült krumpliból galuskát kever. Az Aulában a mi pénzünkéből telepítenek kólagépet, hogy nehogymár a húszforintos szódát igyuk. A kertbe a mi pénzünkéből raknak új kukát. Mi bajom?

Van egy nőm. Szegény. Az én pénzemből nézzük a filmet, esszük a pizzát, isszuk a bort, vesszük a ruhát. Még az óvszert is én fizetem!
balogh

Az Ifjúság útja a PTE BTK - TTK hallgatóinak kéthetilapja – Megjelenik félévente hat alkalommal –
Kiadja a BTK és TTK Hallgatói Önkormányzata – Felelős kiadók Nagy Gabriella és Szél Norbert –
Főszerkesztő Solymosi Bertold – Főszerkesztő helyettes Herold Szabolcs – Tördelés, tipográfia
Nagy Róbert – Nyomda Bornus Nyomdai Kft. Pécs – Szerkesztőség 7624 Pécs, Ifjúság útja 6.
D-001 – Tel.: 72/503-600/4915, 4916 – Fax: 72/327-622/4125 – e.mail: karllap@stud.btk.pte.hu

Menni vagy maradni

A Márton Áron olyan országos szakkollégium, mely a határon túli hallgatókat speciális feltételekkel gyűjti magába. Pécssett is tanul közülük jónéhány. A szakkollégistáknak ettől a szemesztertől a patacsi Merát Panziót biztosította lakhelyül az egyetem.

A magyar állam háromféle kategóriába sorolja a határon túli hallgatókat: A/1: ide tartoznak azok, akik Magyarországra jöttek tanulni, saját pénzből, tehát nem kapnak állami ösztöndíjat, meg semmilyen egyéb juttatást; az A/2-be tartoznak az államközi szerződéssel hazánkban tartózkodó egyetemi és főiskolai hallgatók, ők a szerződés szerinti juttatásban részesülnek; az A/3-as kategória a számunkra érdekes. Azok, akik ebbe a csoportba nyertek besorolást főként határon túli magyarok, nálunk tanulnak, és állami ösztöndíjban részesülnek. Számukra létesült a Márton Áron Szakkollégium. Ez a Pécsi Tudományegyetemen 109 hallgatót jelent, az összes egyetemi kart figyelembe véve. A szakkollégium tagjai belépéskor (egyetemi tanulmányaik megkezdése előtt) aláírnak egy szerződést. Ez a szerződés kimondja, hogy a szakkollégista (választott szakján kívül) rész-képzésben vesz részt, amely főként olyan kurzusok kötelező teljesítését jelenti, melyeket az anyaországban nem oktatnak, vagy nem magyar nyelven. Tartalmazza továbbá azt, hogy a delikvens nem kíván letelepedni Magyarországon, hanem tanulmányai végeztével majd hazamegy. Amennyiben mégis úgy dönt, hogy itt marad, felbontják a szerződést, s az illető elesik az állam és a szakkollégium nyújtotta ösztöndíjtól is. A szakkollégista hetente kétszer előadásokon vesz részt, amiken kötelező megjelennie. Az órák anyagával az otthoni érvényesülést kívánják elősegíteni, így például nemzetközi jogot és idegen nyelvet tanítanak nekik. Ezenkívül kollégiumi ellátást kapnak, illetve tanulmányi átlag szerinti ösztöndíjat. A rendeletet azzal a céllal alkották meg az államatyák, hogy ezek a fiatalok, akik a külföldi magyar kultúra utolsó mentősvárai, lehetőséget kapjanak az anyanyelvükön való tanulásra, és hazatértük után, általuk kapjon esélyt a határainkon kívül rekedt magyarság kultúrájának fennmaradása.

Pécssett a határontúli hallgatók nagyrésztét a Rácvárosban található Merát Panzióban helyezték el – mondta el munkatársunknak Vázsonyi Ottó, a Márton Áron Szakkollégium ügyeinek pécsi koordinátora. Jelenleg hatvanan lakják az épületet, akik munkatársunk látogatásakor egybehangzóan állították, ha egy mód van rá nem mennének vissza hazájukba, hiszen magyarként sem pénzkeresésre, sem pedig érvényesülésre nincs esélyük, főleg nem Magyarországon szerzett diplomával! A körülmények ellenére mégis magyarul szeretnének tanulni. Elmondták, hogy az ösztöndíj, amit az egyetemtól és a szakkollégiumtól kapnak, nem fedezi havi kiadásait. Számszerűsítve, ez az összeg körülbelül 13.000 – 20.000 forintot jelent, ami szűkösen elég az élelmiszerkiadásaiakra, de ebből már semmiképpen sem futja a 10.000 forintos hazautazásra. A szakkollégiumi órák közül szerintük a nyelvoktatásnak van igazán jelentősége, hiszen a jogi és gazdasági előadásokon tanultaknak nem sok hasznát veszik majd az otthoni rendszerben.

kzs

Pécssett a helyzet változatlan

PTE most is az élen jár! Mit jár! Táncoll! Magyarországon először Pécssett kaptak saját kollégiumi épületet a Márton Áron szakkollégistái. Ilyen még Pesten sincs! Virulhat is a sok vezető, meg kollégista. Aztán egy erdélyi barátommal beszélgetve az ügyről más is kiderült. Történetesen, hogy a határon túliakat a Merát istenhátamegetti Panzióba dugták. Eldugták. Persze tusolóval ellátott szobák, meg kényelem, csak a szekrényekre kellett egy-két hetet várni, meg a buszra, ami bevisz a városba, mert anélkül több, mint egy óra gyalog! Ráadásul a Szántó jobb volt – mondják, mert legalább a többi egyetemistával lehettek, így meg olyan érzésük van, hogy őket ide elszeparálták. *Ugyanez volt a Szerafikumban is, amikor még csak a határon túliakat fogadták be. Csak ott este tízkor kapuzárás, meg hente kötelező mise, aki nem akarta, annak is. Aki nem tudott onnan kitörni, az haza is ment, mert nem volt hova szocializálódni - panaszolja egy csíkszeredai székely fiú. Komolyan az az érzése az embernek, hogy ne akarjatok már ti itt egyetemi életet élni, meg megszokni. Húzzatok haza! Csakhogy, aki itt lesz emberré, az itt is akar maradni...*

salamon

Figyelem! A jegyzetbónt október végén osztják a kari diákirodán!

Kedves TTK-sok!

Idén is, mint minden évben, lehetőségek van rá, hogy kitöltsétek a Hallgatói Véleményezések űrlapját. Annál is inkább jó lenne, ha élnétek ezzel a lehetőséggel, mert ezáltal tudjuk véleményetek alapján lemérni egy-egy oktató munkáját. Az eredmények a Dékán elé kerülnek, aki indokolt esetben megfelelő intézkedéseket foganatosít. Ne légy az egyetemi élet passzív szereplője! Űrlapok a Diákirodán. Leadása a jegyzetbón felvételekor.

A TTK-s hallgatók két havi (szeptember, október) ösztöndíjukat október 16-tól vehették fel a számlájukról. Az összeg nagysága a Tanulmányi Osztály melletti hirdetőn és a Diákirodán is megtekinthető.

TTK

Nem késél le a juttatásokról!

Minden hónap 20-ig egyszeri szociális támogatásra és kiemelt ösztöndíjra pályázhatsz a TTK HÖT-höz. A kérelmeket a diákirodára kell eljuttatni.

Az állandó szociális támogatások elbírálása elkészült. Amennyiben bármilyen problémátok adódik ezzel kapcsolatban, akkor nyújtsatok be fellebbezést a TTK diákirodán.

BTK

Kiírták az
elnökválasztást

A HOK november 13-án elnökválasztást és a szakos képviselők részére pótválasztást rendez. Szakos képviselőnek jelölthetik magukat a német nemzetiségi, a pszichológia és a horvát szakokon a hallgatók. Mint arról a *Faktum* utolsó számából is értesülhettek, a tavaszi elnökválasztás botrányba fulladt, és eredményét a rektor megsemmisítette. A HÖK most pótválasztást írt ki, melyen bármely nappali tagozatos beiratkozott egyetemi hallgató indulhat alelnök-jelöltjével egyetemben. Mindössze száz darab cetlit kell összegyűjteni, amelyeken száz beiratkozott egyetemi hallgató ajánlása szerepel. Ezt, plusz a jelentkezést november harmadikán déli tizenkét óráig kell leadni a DiákCentrumban.

Szabad a vásár?

A BTK-s hallgatók a kar bármely szakára szabadon áthallgathatnak. Az áthallgatónak, ha az egyetem más karának kurzusait is teljesíteni akarja, engedélyt kell kérnie saját karán, illetve a másik karon a Tanulmányi Bizottságtól (ha ilyen nincs, az illetékes szervtől). Amennyiben ezt megteszi, ingyen áthallgathat. A vendéghallgatónak azonban, aki egy másik egyetemen szeretne kurzusokat teljesíteni, fizetnie kell.

NATURA BOLT

- * Müzli alapanyagok
- * Gabonapelyhek
- * Szójakészítmények
- * Vega párizsi és virsli
- * Koncentrálóképeséget javító készítmények
- * Táplálékkiegészítők
- * Vitaminok
- * Diabetikus élelmiszerek

Pécs, Rákóczi u. 69.
Tel.: 72/332-912, 30/9867-015
Nyitva: H-P 9.00-17.00

Ez természetes!

Beiratkozási mizéria

Ebben a félévben talán még több negatív visszhangot kapott a Tanulmányi Osztály, mint eddig bármikor. Ez valószínűleg az egyetemi és kari szintű médiumok fejlődésének is köszönhető. Hogy ez ne legyen egyoldalú egymásramutogatás, igyekeztünk minden fél álláspontjának utánanézni. A TO részéről Lengvárszky Attila, osztályvezető nyilatkozott.

Lengvárszky: Ez egy három résztvevős játék.

-A Tanulmányi Osztály felkészült a beiratkozásra, ahogy eddig minden évben, most talán még alaposabban. Az ezzel kapcsolatban megjelent cikkek általában nem pontosak, csak odáig mennek el, hogy megállapítják a TO felelősségét. Az Uniban például tévesen jelent meg a beiratkozás kezdete, ami szeptember 11. helyett 14. volt. Másik pontatlan adat a BeTüKben jelent meg, ott 2500 hallgatót írnak, pedig 3040 főt tudtunk volna beiratni. A jegyek kiadásával most kiküszöböltük, hogy valaki kétszer kerüljön sorra, de kétségtelen tény, hogy a hallgatók az utolsó napokra halasztották a beiratkozást, így természetesen nem tudtunk mindenkét ellátni.

-A másik ok a hallgatói létszám állandó növekedése, ezt sem szokták figyelembe venni. Most 3000 hallgatónál járunk, de nincs lehetőségem új emberek felvételére, az állandóan változó rendeletek miatt pedig nem tudunk hallgatókat betanítani. Tény a szűkös és borzasztó infrastruktúra is, a helyiség, a folyosó és az épület is alkalmatlan a feladatra. A megoldás érdekében természetesen próbáltunk lépni a rektori hivatal felé, eddig eredménytelenül, a kérvényeinket mindig visszadobták. Más rendszer bevezetésére nincs lehetőség amíg nincs több ember és számítógép, mert ehhez az összes hallgató indexében lévő minden kurzus kódját át kellene írni. Volt egy olyan javaslatom is, miszerint a beiratkozásnak nem lenne feltétele egy kreditben meghatározott minimálérték, ezt akkor lesöpörték. Ehhez természetesen szükség lenne valamilyen

fékre a félév teljesítéséhez, így azoknak, akik végül nem teljesítik a minimális kreditszámot, arra a félévre tandíjat kellett volna fizetniük. Amit utólagra megjegyeznék: a TO végrehajtó szerv, nincs joga kénye-kedve szerint "rugalmasan kezelni" a beiratkozást, ahogy ezt mondani szokták. Be kell tartani a szabályokat, különben a rendszer kiszámíthatatlan lesz. A késedelmi díj ösztönző a beiratkozás határidejének betartására, de nem elég, létszámnövelés kell vagy helyszínváltoztatás, vagy megváltoztat-hatjuk a beiratkozás sorrendjét. A beiratkozással nem szervezeti gond van, nem azt kell megváltoztatni hanem a hanyag embereket. Kollegáim itt ültek a beiratkozási időszak elején üresen és nem jöttek a hallgatók. Minket pedig szorít az ösztöndíj-számfejtés határideje, mert le kell ellenőrizni, hogy egyáltalán jogosult-e a hallgató ösztöndíjra. Az ideitapasztalat alapján jövőre talán nem órára, inkább negyedórákra kellene adni a jegyeket, mert sokan voltak akik csak az óra utolsó perceiben álltak sorba a jegyükkel, amivel a további torlódást okozták. A beiratkozási rendszert a kari tanács hagyja jóvá, sok oldalról körüljárjuk, ahhoz ragaszkodni kell amit szakértők állapítottak meg.

BSZ

Lengvárszky Attila szerint azon kellene elgondolkozni, hogy a hallgatók is lehetnek hibásak amiért nem érik el a tanárokat. Ez egy három résztvevős játék, és a többi fél ezt nem érti meg. A gördülékeny ügyintézéshez nem elég a TO, szükséges az elérhető tanár és a hallgató együttműködése is. Mint elmondta: a sorban állásban a hallgató, a kiszolgálásban a hivatalnok a vesztes.

Urbanics Pál – Kommunikáció III.

A beiratkozás mindig egy tortúra. A legmegegőztetőbb feladat a vizsgaidőszakon kívül. Nekem 11 órára szólt a sorszámom, de csak fél egy környékén végeztem. Szerintem az a baj, hogy kevesen dolgoznak a TO-n. A második hét elejétől legalább 10 napig kellene lehetőséget adni a beiratkozóknak. A legjobb megoldás a gépesített beiratkozás lenne, de úgy tudom, erre nincs pénz.

Osztályok harca

A beiratkozás körüli zűrzavarok megannyi okot adnak az élcelődésre: értekezhetnénk most a beiratkozási procedura közösségformáló hatásáról (és valóban: életre szóló barátságok is szövődtek már a D-épület előtt az indexet, beiratkozást, tájékoztatást epedve váró megszeppent elsősök között) éppúgy, mint a bürokrácia diszkrét „áll a báljáról”. Amiért ezt az eddigi karak-terek kivételével nem tesszük meg, annak oka egyszerű: túl sok hallgatónak okoztak mentális és anyagi megterhelést a sajnálatos szeptemberi események.

A történetekre nyilván számtalan magyarázat kínálkozik, ejtsünk most szót egy talán kevésbé közkeletűről, mely a hallgatók és a Tanulmányi Osztály egymás iránti attitűdjére vonatkozik (utóbbi kifejezés rögtön némi pontosításra szorul: nevezhetjük akár előítéletnek is). Induljunk ki a nem mindig alaptalanul hangoztatott „bölcsezs-mentális”, illetőleg „bürokratikus packázás” kifejezésekből, melyek egyértelműen tanúskodnak a két osztály közti kibékíthetetlen ellentétéről. A problémát az jelenti, amikor ezek a kölcsönös előfeltételek mintegy önbeteljesítő jóslatként kezdenek működni a valóságban, miként az a D-épület folyosóján is megessett. A bizalmatlanság konszenzusának jegyében fogant meg idén többek közt a Tanulmányi Osztály beiratkozási menetrendje, ugyanis azt senki sem gondolhatta komolyan, hogy egy pénteki napra betelik minden időpont; ugyanakkor a hallgatók fatalizmusa („tökmindegy mit csinálok, úgyis mindig sorba kell állni!”) sem könnyített a helyzeten. Pedig mentések akadhatnak mindkét oldalon: egyrészt a Tanulmányi Osztály infrastruktúráját és személyi állományát nagyjából harmadannyi hallgatóra méretezték, másrészt egyes szakokon a szükséges tanári aláírások beszerzésének nehézségi foka gyakran vetekszik magával a vizsgáéval is.

lincs elek

Szilasi Anita és Kalota Eszter – Orosz II.

Nekünk nagyon gyorsan ment. Talán azért, mert még kedden a nagy roham előtt sikerült beiratkoznunk. Szerencsénk volt. Először megijedtünk a hosszú soroktól. A sorszámosztásnál gyorsan haladtunk, a TO előtt pedig észrevettük, hogy a Kari Tanácsteremben is be lehet iratkozni. Mivel itt csak néhányan vártak, negyed óra várakozás után be is jutottunk.

Koczeth Zsófia – francia- kommunikáció II.

Segítség volt az, hogy két helyen zajlott a beiratkozás. A legtöbben beálltak a kigyózó sorba, én azonban észrevettem, hogy a Kari Tanácsteremnél csak páran várnak. Így 20 perc alatt túlestem a feladaton. Szerintem nem jól szervezték meg a beiratkozást, de én sem tudok kitalálni ennél jobb módszert. Azt azért ki kellene számolni hány embert tud ellátni a TO egy óra alatt és csak annyi sorszámot kellene kiadni. Akkor biztosan nem lenne ekkora tömeg és nem zárnák be az ajtót az orrunk előtt négy órakor.

Kuttor Eszter – angol-német III.

Rossz volt. Túl sok jegyet adtak ki egy időpontra. A sorszámozásánál még szerencsém volt, de a TO előtt két órát kellett sorba állnom. Aztán a diákigazolvány érvényesítésére újból várni kellett. Sokkal rosszabb volt, mint tavaly. Talán azért volt most ilyen lassú, mert be kellett diktálni az órák kódszámát. Ha változtathatnék a beiratkozáson kitolnám a határidőt. Így több időpont jutna ugyanannyi hallgatóra.

Hírek, érdekességek a természettudományok világából

Kézátültetés

A világon először hajtottak végre emberen páros karátültetést Franciaországban. A nemzetközi sebészcsoport tizenhét óra alatt végezte el az operációt. Röviddel a műtét befejezése után nyilatkozó vezető orvos szerint a karok a körülményekhez képest egészségesnek tűnnek. A 33 éves páciens karjait egy baleset során veszítette el. Hasonló transzplantációt eddig két alkalommal végeztek, az egyik esetben a páciens új végtagja elhalt, míg a másik esetben a kar funkcionál, de bonyolultabb mozdulatokat nem tud elvégezni.

(Associated Press - Reuters)

A sötét középkort becsapódás okozta?

Vajon a sötét középkor nem is lett volna olyan sötét, ha a kezdetét nem árnyékolja be egy mind- eddig ismeretlen katasztrófa? Egy észak-ír kutató szerint egy a Római Birodalom bukása után bekövetkezett meteoritbecsapódásról tanúskodnak a világban mindenütt az akkor élt fák évgyűrűi. Ez közvetett bizonyítéka egy globális környezeti katasztrófának, állítja a tudós. A 13. századi feljegyzések, melyek egy 540 körül megjelent, az égboltot tűzbe borító üstökösről számolnak be, alátámasztják a feltételezést

(ABCNews)

Tehát nincs élet a Marson?

A legújabb eredmények szerint a vörös bolygón mégsem lehet életet találni. A NASA-nál marsi körülményeket modellező kísérleteket végeztek, melyek szerint semmiképpen sem lehet élet a Marson. Ezt alátámasztja az igen erős ultraviolet sugárzás, mely az atmoszférában nagymennyiségű oxigéniont (szuperoxid) képez, és emiatt a szerves molekulák nem tudnak fennmaradni. A kutatók persze ennek ellenére sem mondtak még le az élet kutatásáról. A NASA szerint a további kísérletek arra fognak irányulni, hogy kiderítsék, vajon ezelőtt létezett-e élet a vörös bolygón.

(FOXNews)

Nagy lépés az emberiségnek, még nagyobb kihívás az archeológusoknak

Amerikai tudósok úgy vélik, hogy a híres holdi lábnyomot történelmi helyszínné kellene nyilvánítani. A benyújtott kérvényben az Apollo 11 landolási zónáját az emberiség történelmének egyik kiemelt jelentőségű helyeként jelölték meg. Az eljárásban jelenleg az okoz fennakadást, hogy az 1967-es United Nations Space Treaty (az ENSZ űrszerződése) nem alkalmazható nem földi objektumokra és még nem született meg az űrben alkalmazható tövénykezés.

(FOXNews)

Az új Frankenstein

Amerikában egy majom fejét sikeresen átültették egy másik majom testére. A műtét végrehajtója szerint a fejtültetés valószínűleg emberen is elvégezhető lenne. A majom lát, hall, érzi az ízeket, a testét azonban nem. A fejtültetés ötlete onnét származik, hogy amikor egy embernek több szervét kellene kicserélni, talán célravezetőbb megoldás lehetne a testcsere.

A módszer a majmokon működik, emberi alkalmazása azonban várat magára: további komoly kutatásokat igényel az idegvégződések pontos összekötési technikája.

(Associated Press - Reuters)
oldalszerkesztő: Herold Szabolcs

Előadások a Kommunikációs Tan- szék tudományos diákköre keretében

(Minden szerdán 18.00-kor, a D 242 teremben.)

Eddig volt

Október 4.

Bíró László: Tér és információ a pécsi főiskola-
lások kognitív térképein

Október 11.

Vitézy Zsófia (Magyar Televízió Rt. Téma
szerkesztőség):

Dokumentumfilmek a televízióban

Október 18.

Lévai Zsuzsanna: Cigányúton - egy interjú
elemzése

Zikkert Antal: Attitűdvizsgálat a szociológia
szakról

November 1.

Horváth Gergely: Folklor és közvélemény

Még hátra van

November 8.

Sebestyén Adrienne: Frankfurti magyarok
magyarságképe

November 15.

Szegedy-Maszák Zoltán (Magyar Képzőmű-
vészeti Főiskola - Intermédia Tanszék):
Digitális média és kortárs művészet

November 22.

Fülöp Zoltán: Félelmetes tárgyak, félelmetes
filmek - a Sikoly című horrorfilm

November 29.

Talló Gergely: Civil társadalom

December 6.

Horányi Attila: Tét - kísérlet egy művészet-
kritikai értékelési keret kidolgozására

BTK Kari Tanács, 101 milliós bérhány a bölcészkaron! október 18.

A bérhány ellenére nem csökken az egyetemi dolgozók száma a BTK-n. A Kormány júniusban elfogadta azt a rendeletet, amellyel az egyszakos bölcészhallgatók után fizetett állami normatíva 56 százalékról 67.5 százalékra emelkedett. Ezáltal a kar az év elején tervezetthez képest 64 millió forintos többletbevételhez jutott. Ezt az összeget a karon felgyülemlett 101 millió forintos bérhány csökkentésére fordítják. A bölcészkaron egyébként a fenntartásra fordítható pénzösszeg éves szinten több, mint tízmillió forinttal marad el a folyamatos és problémamentes működéshez szükséges minimumtól. **UP**

Új szak alakult a BTK-n

A Kari Tanács szeptemberi ülésén döntött arról, hogy 2001 januárjától Romológia Tanszék létesüljön a BTK-n. A Kormányzat már 1992-ben külön keretet biztosított az új tanszék alapítására, azt azonban eddig nem hozták létre, s a Romológia csak, mint specializáció működhetett. A jelenlegi tanévtől a hallgatók és az oktatók közös kérésére hároméves, másoddiplomás képzés működik, önálló szakként.

NN

Lengvárszky Attila röviden tájékoztatta a Kari Tanácsot a beiratkozás problémáiról. Az osztályvezető elmondta: ilyen infrastrukturális rendszerrel nem lehet ekkora munkát vállalni. A TO személyzete évek óta nem változott, a hallgatók száma folyamatosan nő. 1997 óta 3071-ről 4691-re emelkedett. Ráadásul a kreditrendszer is több adminisztrációt kíván. A cél természetesen a számítógépes kurzusfelvétel, de ennek kiépítése nem lehetséges akkor, amikor az egyetemnek milliós dologi és személyi hiányai vannak. **UP**

Merát a város szélén

A magyar egyetemeken/főiskolákon tanuló határon túli magyarok túlnyomó többsége a Márton Áron Szakkollégium (a továbbiakban MÁSZ) ösztöndíjasa. Ezek a diákok a 7000 Ft-os hallgatói alapszabványtól, jó tanulmányi eredmény esetén, havonta 13 000 Ft-os ösztöndíjban részesülnek. Nem kell ezért irigyelni a MÁSZ-osokat, mert: 1; A MÁSZ ösztöndíjasok többsége olyan országból jött, ahol a reálbérek és az életszínvonal jelentősen elmarad a magyarországihoz képest. 2; Mivel a MÁSZ-osok megkapják az említett 7000 Ft-os alapszabványt, semmilyen más juttatásban nem részesülhetnek. 3; A munkavállalás terén lehetőségeik igencsak korlátozottak.

A rendszer legnagyobb hibája, hogy az ösztöndíj mértékét nem szociális- hanem a tanulmányi eredmény alapján határozzák meg. Egy milliomos határon túli magyar diák (ha van ilyen) ugyanolyan ösztöndíjban részesülhet, mint az a „csóró”, aki számára az esti gürü nem plusz zsebpénz, hanem létkérdés. Merthogy a havi 20 000 Ft mire nem elég, azt inkább nem ragozom.

Ennek az ösztöndíjnak ára van. Az illetékes szervek ez év tavaszán a MÁSZ ösztöndíjazási rendszerét „gatyába rázták”. Az ösztöndíjszerződéseket újraírták, és ezzel egy folyamat vette kezdetét.

Olyan vádak érték a magyar vezetést, hogy Magyarország „elszippantja” a határon túli magyar értelmiséget. Ez azonban nem „elszippantás”, hiszen nem előre megfontolt szándékról van szó, hanem egy természetes folyamatról, amelyért a mindenkori magyar kormány nem felelős. Egy határon túli magyar a sikeres felvételi vizsgát követően örömmel átjön az „anyaországba”, ahol mindenki magyarul beszél, és ő is beszélhet, üvöltheti a magyar himnuszt, szabadon leng a magyar lobogó, magyar a rádió, a tévé, az újság, az úrlap, a vény, magyar a Lány, magyar a Fiú. Telnek az évek. Sikerek, kudarcok, magyar öröm, magyar bánat. Bulik, koncertek, csajozás, hapsizás és élete párja, aki Magyar! Az ember négy-öt esetleg hat év alatt megtanulja mi a TAJ, az APEH, a vény..., már csak forintban tud számolni, elfelejti a szerbet, a románt, a szlovákot, az ukránt, a horvátot. Gyarapodnak a barátok, a tapasztalatok, a tervek, a remények... És amikor letelik...félve kérdi: „*hazamenjek*”, *oda vissza?* A MÁSZ válasza, a kormány politikáját tolmácsolva, egyértelmű: Igen! Azért kapjátok a havi 20 rugót a magyar adófizetők pénzéből, hogy utána kotródjatok, és senki ne vádoljon minket az értelmiség elszippantásával, pont. Ezért a szerződésben mindenki kötelezi magát, hogy az egyetem után visszamegy oda, ahonnan jött. Vagy MÁSZ-os leszel,

vagy... – nincs vagy. Nincs ösztöndíjad, nincs semmi, sőt fizetned kell! Magyarán, aki Magyarországra jön folytatni tanulmányait, utána vagy visszamegy, vagy át sem jön. Így működik a rendszer, de ez csak félsiker.

A cél, hogy az itt tanuló határon túli magyar diákok egyetemi éveiket ne arra használják fel, hogy megszerezzék a magyar állampolgárságot(!), ezért, a szerződés alapján a letelepedési kérelem benyújtása az ösztöndíj elvesztését és annak következményeit eredményezi. Mi van azokkal a „megátalkodottakkal”, akik tanulmányaik befejeztével teszik ugyanezt? Mindenki számára homályos, hogy jogilag visszaperelhető-e az addig kiutalt ösztöndíj teljes összege, és ha igen, a MÁSZ-nak szándékában áll-e ezt valóban megtenni. A MÁSZ képviselői egyelőre nem helyeztek kilátásba semmiféle szankciót, magyarán senkit sem fognak tildözni, ha az egyetem elvégzése után esetleg úgy dönt, a továbbiakban is Magyarországon kíván élni. Az ilyen típusú pereskedés egyébként is káros lenne Magyarország képét illetően, ezért a rendszer jog helyett a pszichológiát hívja segítségül:

A határon túli magyarokat egy külön létesítményben helyezik el. A kollégiumi felvételnél az érintettek nem választhatnak, hogy egy magyar állampolgárságúakkal közös egyetemi kollégiumban, vagy a már említett MÁSZ-os kollégiumban kívánnak-e lakni. Sikeresen létrejött tehát a „gettó”, sikeres volt a szeparáció, de még lehet fokozni... A kollégium lehetőleg minél messzebb legyen mindenféle szórakozóhelytől, központtól, egyetemi élettől. Nehogy a határon túli magyar diákok túlságosan mély barátságokat, kapcsolatokat ápolgassanak magyarországi kollégáikkal, ne adj’ Isten szerelmesek legyenek, és párt válasszanak közülük, ez túlságosan rontaná visszautazásuk esélyeit. Pécs esetében a választás, több ingatlan megtekintése után, még a Metro áruházon is túl, vagy legalábbis azzal egy vonalba eső Merát Panzióra esett, ami az uránvárosi buszvégállomástól is még két megállónyra fekszik. A Merátban persze annyi bulit rendezhetnek, amennyit akarnak, ott úgysem keverednek már a „magyarokkal”. Akik elsőként egyenesen a Merátba kerülnek, meg se tudják milyen a Szántóban, vagy a Jakabhegyen lakni, milyen egy TK vagy Rák buli, milyen hajnalig borozgatni a „Papucsban” vagy az Áfiumban.

En, mint Márton Áron Szakkollégista hálát érzek, amiért Magyarországon tanulhatok az anyanyelvemen, és a MÁSZ ebben anyagilag támogat, csupán mindenki tudomására szeretném hozni, hogy miként és milyen szándékkal teszi ezt.

(név a szerkesztőségben)

Az itt megjelenő szubjektív vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját!

Még egy történet a kript... a TO-ról

Megint ugyanaz, mint minden évben... Mint azt nyilván egyrészt tapasztalatból, másrészt különböző fórumokból tudjátok, idén is volt (van, s lesz) beiratkozás. Ráadásul ugyanolyan zűrösen, mint eddig, sőt... (Előrebocsátom: e sorok papírra vetésekor az író még nem a PTE BTK beiratkozott hallgatója, tehát lehet azt mondani, hogy savanyú a szőlő, de lássuk előbb talán a medvét (tényeket).) Akkor kezdeném is két idézettel, mint ahogy egy sablonosan eladható szeminárium-dolgozat kezdődik.

(Idézet I.) *"A Dékáni Tanács döntése úgy szól, hogy azon hallgatók, akik még szerdán bemutatják aláírt indexeiket, jegyet kapnak a huszonötödikével kezdődő hét nyitvatartási idejére, hogy térítésmentesen beiratkozhasanak."*

Egyelőre ennyi, ez is elég arra, hogy az ember azt gondolja, hogy huszonötödikétől huszonkilencedikéig (ez lenne a péntek) be lehet iratkozni, mert *oda van írva*, az idézet egyébként a BeTűK-ből származik, mely - ismét csak idézni merek - *"A PTE BTK HÖK hivatalos információs kiadványa"*. Lehet, hogy én vagyok az örül, megszokhattam volna, hogy ha a BTK berkeiben felröppen egy hír *bármiről*, azt minimum hatszor különböző helyeken kell bizonyítatni, hogy legalább egyfajta "pletyka-hírértéket" nyerjen.

Történt ugyanis, hogy mikor szerdán elindultam, hogy beiratkozzam, még mindig marha nagy sor feszengett a bejáratnál a TO-szentély kapujáig. (Itt be kell vallanom másik emberi gyarlóságomat: rühellek sorban állni. Már a gondolattól beteg leszek, hogy

órákat kelljen tiszavirág-életű fiatalságból arra pazarolnom, hogy több más embertársammal egyetemben fura térgeomertiai formákat képezünk. Ha ilyesmi történik velem, akkor még napokig valami meghatározhatatlan mélabú lesz úrrá rajtam, rosszul alszom, és éjjelente mindig saját, könnyben tocsogó nyöszörgésemre ébredek.) Szóval azt gondoltam, hogy a sorban állók rendelkeznek némi kompetenciával a beiratkozás terén, és élve az alkalommal meg is érdeklődtem, hogy mi is van azzal a péntek-iratkozással. Melyre a "rendben, persze, így van!" választ voltam szíves kapni. Ekkor még mindig éltem a gyanúperrel, tán valamely paleoilit őszám őszön-készletéből maradt egy csekélyke, ám ekkor szembe jött velem egy plakát, és azt mondta (idézet II.): *"Beiratkozás meghosszabbítva! Azok a hallgatók, akik szeptember 20-ig minden kurzust aláírtak az indexükben, ingyenesen iratkozhatnak be pénteken 9.00 és 14.00 óra között, illetve jövő héten a TO nyitvatartási idejében..."*, etc. aláírás BTK HÖK - az idézetet a plakátról másoltam szó szerint (azzal a különbséggel, hogy eredetiben az illetve előtt nem volt vessző).

Buta kis agyammal meg is nyugodtam, hogy de jó, itt kérem felfogták azt, hogy több ezer hallgató (plán' kreditrendszerben) *nem tud* beiratkozni három hét alatt, merthogy ebből *minimum* egy hét megy el csak az órák felvételére - biztos ismeritek a megtalálhatatlan tanárok intézményét. Örültem tehát neki, hogy az - elméletileg - több száz éves egyetem már most eljutott erre a

felismerésre. (Eljutott ő már korábban is - régebben az ember a lezáratlan félve után nyugodtan felvehette az óráit és leadhatta az indexet - potom nyolcszázat bőven megért az idegbetegség hiánya.)

Hogy szavam ne feledjem - szuszszantam tehát egyet, és mentem dolgomra, mert volt elég. Másnap pedig mentem az nagy TO-ra, hogy szeretnék beiratkozni. (Ilyen-olyan kontextusba' biztosan hallotta mindenki, ha más nem, ismerőse szájából, hogy) "Hol a csekk?" "Mily csekk?" - kérdeztem én bambán, mire voltak szívesek meglepően emberi hangon felvilágosítani, hogy aznap (ti. csütörtökön) reggel volt egy megbeszélés, ahol az a ravasz döntés született, hogy mátol csak csekkel lehet beiratkozni. Készséggel elismerték, hogy én ezt tényleg nem tudhattam, mert nem voltam ott a megbeszélésen - nem tudtam, hogy lesz, bocsi! -, de ők nem tudnak rajtam segíteni, ugyan már perkáljak. Ha csak a megbeszélésen aktuális témák jegyzékét elküldöm, már akkor igazuk van, mert onnan már ki lehet találni, hogy ha egyáltalán felmerül ilyesmi, akkor tuti, hogy fizetni kell, nem tudom, tudjátok-e, hogy azért vagytok az egyetemen, hogy fizessetek, nem pedig tanulni.

Később megtudtam, hogy volt logika és ráció eme intézkedés megett; a kedves TO anyánk helyett anyaként, nevelő céllal bírt rá neveletlen hallgatóársaimmal együtt a fizetésre. A tanulság egyértelmű: eme rideg világban egyetlen igaz barátunk a TO.

Boda Gergely, *filozófia - magyar*

Az itt megjelenő szubjektív vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját!

Segítség!?

Aki megélt már esőt a városban, tudja miről beszélek. Az emberek, akik úgy vélik, az eső hasznossága kimerül a szomjas termőföldek ellátásával, csak bosszankodnak. Felhajtott gallérok mögül morcosan nézik, hogy miért pont most nem vittek ernyőt magukkal, és miért vitt az, aki mellettük áll a buszon.

Csak a felelőtlen gyermekek képesek élvezettel tocsogni a pocsolyákban, nem törődve azzal, hogy nemsokára anyjuk fejmosását fogják hallani a sárgalámpás fürdőben, miközben álmosítóan zümmög a hajszárító.

Valaha én is lelkesen drukkoltam az út szélén bukdácsoló buborékoknak, és kísértem őket, míg el nem veszték egy csatorna-nyílásban. Aztán mire Pécsre kerültem - ahol pedig igazán jó buborékversenyeket lehet tartani-, már nagynak mondtak, és ezzel összeegyeztethetlenné vált az efféle gyerekesség. Ezzel együtt növekvő felelősséget éreztem környezetem iránt. Gilisztákat mentettem. Nem érdekelt, hogy vizes lesz a kezem, természetes volt, hogy nem hagyom őket a járda közepén, ahol bárki rájuk léphet. Ilyenkor valahogy sosem jártak a közelben, akik rosszalló pillantást

vethettek volna felém. Vagy talán csak olyankor figyeltem a földet, amikor egyedül maradtam.

Egy reggel a Sétatér lépcső-vizesésén találtam egy kis, fuldokolva sodródó jószágot. Rögtön fel akartam csippenteni, de kicsúszott ujjaim közül és egy lépcsővel lejjebb pottyant. A második kísérlet már sikerrel járt, és az amúgy röpképtelen teremtmény nagy ívben szállt a bokrok felé – jaj, miért nem kormányozta magát! – egy galamb közelébe. Az érdeklődve lépdelt el mellette.

A lépcső tetejéről még visszánéztem, hogy meggyőződjek, tényleg biztonságban van. De a giliszta nem volt sehol, az ázott madár pedig olyan ártatlanul és peckesen tipegett tovább, mintha mi sem történt volna.

Ha otthagynom a vízben, túlélhette volna. Akkor határoztam el, hogy soha többé nem mentek meg egy kukacot sem. Bölcsen és megértően néztem a vonagló állatkákat, és nem bántottam őket.

Két utcával följebb már a főiskola közelében jártam, amikor észrevettem egy szerencsétlent egy csatorna-nyílás szélén. Nagyobbik fele már a mélység fölött, alig tartotta magát, és pár pillanat múlva talán menthetetlenül lezuhant volna. Oda-siettem és megfogtam a felső végét. Erre szegényke első Istentől beléoltott kis ösztönével összehúzta magát, és elengedte a földet. Éreztem, hogy

a nedves, nyálkás test kicsúszik a kezemből, de mielőtt bármit tehettem volna, a giliszta már odalent volt. Megadóan túrta a rázúduló vízárdatot.

Azóta nem kérdezem, miért nem lép közbe Isten kézzelfoghatóan olyankor, amikor nyilvánvaló, hogy szükségünk van rá.

Lőrinc Tamás

Novellák, sorsok, háború...

Darvasi László: *Szerezni egy nőt*
Jelenkor, Pécs, 2000.

Darvasi Lászlót a kilencvenes évek magyar irodalmának egyik legmeghatározóbb, már-már paradigmaticus egyéniségének tarthatjuk. Korai kötetei alapján sok kritikus a szerzőt olyan példaként tartotta számon – vagy róttá meg – mint aki a “történetet visszacsémszerte” a kortárs magyar prózába, és stílusa, nyelvezte alapján az elsősorban a Nyugat nemzedékét jellemző prózai hagyomány késő huszadik századi képviselőjének tekintette. Emellett azt is kimutatták, hogy Darvasi novellái a posztmodern mítoszalkotó, tudatosan széttöredezett és intertextualizáló írásmódját is alkalmazzák. Régóta várt, tavaly megjelent regénye (*A könnyemutatványosok legendája*, 1999.) elsősorban a mágikus realizmus (Garcia Marquez, Shalman Rushdie stb. nevével fémjelzett) irányzatával rokonítható “történelmi” regény, mely egyszerre jelentette a korábbi kötetek hangnemének folytatását, illetve annak egy nagyobb, epikus egységbe szerveződő továbbvitelét.

Új műve a *Szerezni egy nőt*, ismét novelláskötet, bár az elbeszélések mögött egy, az egész kötetet átfogó tematikusságot fedezhetünk fel. Erre utalhatna a könyv alcíme (*Háborús novellák*), mely azt a várakozást kelti az olvasóban, mintha a fő szervező elem a háború (illetve mint a szövegekből kiderül konkrétan a délszláv szomszédunkban lejátszódó esemény) lenne. A szövegeket olvasva azonban hamar világossá válik, hogy a háború itt inkább csak kulissza, fontos (mondhatni életbevágó) esemény, mely meghatározza a szereplők világát, de a történetek mégis inkább a címbe kijelentés (vagy probléma) köré csoportosulnak.

Az első novella (*Schreiber véleménye a háborúról*) egy két és fél oldalas monológ, egy író monológja, aki arról beszél, hogy a háború fogalmához nem lehet jelzőket illeszteni, nincs jó vagy rossz, igazságos vagy igazságtalan, stb. háború, mivel ha jelzőkkel látjuk el, pont az egésznek a lényegét veszítjük szem elől, magukat az emberi sorsokat. Ezt a szöveget felfoghatjuk egyfajta önreflexív bevezetőnek, melyben az író (mármint a kötetben belüli, fikcionális szerző,

A kilencvenes évek magyar irodalmának egyik legmeghatározóbb, paradigmaticus egyénisége.

Schreibert) mintegy megindokolja, hogy a következőkben nem a háborút, mint olyat, hanem azokat az emberi történeteket kívánja bemutatni, melyeket óhatatlanul kereshetnek a háborús események. Az ezt követő mintegy tizenöt elbeszélés címe mind egy-egy női név, s a történetek olyan emberi sorseseeményekre összpontosítanak, melyek a háborús (illetve az azt követő) események között zajlanak le. A kiszolgált katona nő utáni sóvárgásától és egy nővel eltöltött

különös éjszakájának leírásától kezdve (*Pamela Krvo*) a művégtagkészítő megrendelőinek gyakori és furcsa kéréseinek elbeszélésén át (*Milenka Carica*) egészen az egy kis falucskában lejátszódó megváltástörténetig (*Éva Rajnák*).

A novellák egységet alkotnak, hiszen gyakran feltűnnek az egyes szövegekben olyan szereplők, akik majd egy következőben (néha cím vagy főszereplőként) újra megjelennek. Emellett bizonyos események (például a jakulevoi tömegsírok ásatai) állandóan előkerülnek, néha konkrét helyszíneként, máskor pedig csupán a narrátor monológjában vagy beszélgetések témájaként. A kötetzáró, *Júlia Szunce* című novellát úgy is értelmezhetjük, hogy az a bevezető elbeszélés párdarabjaként, mintegy keretbe zárja a többi szöveget. A narrátor, egy kóborló katona, egy lerombolt ház istállójában egy alvó nőre talál. A nő álma (s vele együtt az elbeszélő álmatlansága) hónapokig tart, s ezalatt rejtélyes kapcsolat alakul ki köztük (ez az álmokapcsolat némiképp emlékeztet a kelet-európai posztmodern egyik alapművének, Milograd Paviæ: *Kazár szótár* című regényének motívumára). A katona sorra elnevezi a körülötte lévő tárgyakat, jelenségeket, s nevüket a kötet szereplőiről, helyszíneiről adja (hogy miért éppen ezeket a neveket adja, arra nem ad magyarázatot, de mintha éppen Júlia Szunce álmira – azaz magára a könyv novelláira – érezne rá valami ösztönös módon). Amint fél év múltán Júlia Szunce felébred, abban a pillanatban az elbeszélő elalszik, megszüntetve önmagát, s helyet adva a novella és az egész könyv megszületésének-befejeződésének. P

“Színpadon a Sajt”

A Rage Against The Machine hatására indult szigetvári zenekar mára igencsak kinőtte magát: energikus, színes, néhol slágeres, de azért alapjaiban kemény dalokat hallhat az, aki elmegy egy koncertjükre, vagy megszerzi decemberben megjelenő új demójukat. Interjúnk apropója az együttes mostanában ünnepelet hat éves fennállása. Gradvólt Endrekérdezte őket:

– Ugy vettem észre, hogy a mai feltörekvő együttesek stílusát több, mint nehéz behatárolni. A kérdés ugyan sablonos, de mit vallotok magatokról, milyen zenét játszatok?

– Ez nehéz ügy. Igaz ugyan, hogy a Rage-en bátorodtunk fel, aztán később volt egy olyan korszakunk, amikor a Korn jött be nagyon, de mostanában például (amióta bevettünk egy szaxofonost) gyakran hasonlítgatnak minket a Másfélhez. Vitathatatlan, hogy vannak hatások, de abszolút nem arról van szó, amit a köznyelv másolásnak hív. A mi zenénk mindig is nyitott és kísérletező jellegű volt, az illet pedig nem lehet beskatulyázni. Mi “merész”-nek neveztük el azt, amit csinálunk.

– És ez mit jelent pontosan?

– Ha eljössz egy koncertre, azt látod, hogy nem a hagyományos módon közelítjük meg a hangszereket. Az elektronika, az effektezés ma már szinte nélkülözhetetlen (legalábbis általános). Ebből például rengeteg újszerű dolgot lehet kihozni. Aztán ott van az ének, ami megint csak nem szokványos. Zsolyika halandzsái pedig valami egészen különös és perverz hangulatot árasztanak magukból (ah). Nem mélyenszántó gondolatokkal, világmegváltással, politikával vagy szexszel foglalkozik. Néha nem is szól semmiről. De egyedi, mert megfoghatatlan, és hatásos, pontosan azért, mert nem a megszokott módon akar hatni.

– Hasonló zenekaroknál, mint ti vagytok, elég gyakori az angol szöveg. A magyarban nem láttok perspektívát?

– Az az igazság, hogy próbáltuk már, de nem lett ugyanolyan jó. Egyrészt ehhez a zenéhez könnyebben énekelhető az angol, másrészt teljesen más a “jelentése” egy idegen nyelven szóló halandzsának,

Zsolyika - ének, szöveg Káin - gitár Tompi- basszusgitár Meszi - szaxofon Kriszta - dobok

mint egy értelem nélküli szöveghalmaznak, ami az anyanyelveden szól. Attól ösztönösen vársz valami összefüggő jelentést, ami ugye itt nincs meg. Szóval nagyon más. Ettől függetlenül szeretnénk egy olyan magyar nyelvű szövegvilágot létrehozni, amely igazából sajátos, nem szokványos hangulatokat tükröz, és túllép a “szar az élet, felvágom az ereim”-szerű sztereotípiákon.

– A közönség hogy veszi ezt? Egyáltalán mennyire tartjátok fontosnak azt, hogy eladható legyen, amit csináltok?

– Nézd, a zenére valamivel nagyobb hangsúlyt fektetünk, mint a szövegekre. A koncertjeink sem arról szólnak, hogy valami nagy diskurzust kell fenntartani a hallgatókkal; inkább a kollektív örület - néha révület - elérése életünk fő célja (haha). Mindenki azt kapja, amit érdemel. Ha meg az eladhatóság vezérel valakit, az igencsak az alkotó-

munka rovására megy. A közönség különben nem nagyon panaszkodott eddig...

– *Mit jelent nálatok ez a hallgatóság, pontosabban mennyire szab gátat az ismertségeteknek az, hogy vidéki zenekar vagytok?*

– Ez kétoldalú dolog. Itt nincs annyi lehetőség vagy kapcsolat, mint mondjuk Budapesten, meg persze nincs annyi ember, aki felfigyelhetne ránk. Viszont nem érnek el olyan divathullámok sem, amelyeknek egy fővárosi zenekar ki van téve. Így biztosan nem játszik az ember sablonzenét, és nem lehet betenni egy skatulyába, öt másik ugyanolyan mellé. Hosszútávon kamatozik.

– *Játszani azért szoktatok Budapesten?*

– Persze, már fél Nyugat-Magyarországot bejártuk. Játszottunk már a FreshFabrik-kel, a Social Free Face-szel, a Strong Deformity-vel, de még a Heaven Street Seven-nel is. Viszont a fesztiválokkal valahogy mindig hadilábon álltunk. Az új demónkkal (amely karácsony előtt már a boltokban és a fák alatt lesz), talán majd túljutunk a selejtezőkön...

– *Pécsen legközelebb hol lesz Sajt koncert?*

– Decemberben, a Billentyű Klubban a Rémemberrel biztosan. Előtte meg, ahogy alakul. A pécsi zenekarokkal nagyon jó viszonyban vagyunk. Elképzelhető, hogy a Körökkel és a Játszóterrel más városokba is ellátogatunk, valami "Pécsi Ászok"-szerű, hangzatos címszó alatt. A Rákban, vagy a PEK kávézójában pedig bármikor feltűnhetünk.

– *Valami Sajt-ízű zárszó?*

– Szeretünk mindenkit. És ha minden jól megy, hamarosan az Interneten sem menekülhetek előlünk.

Egy fesztivál - SZESZ

Volt egy érzésem, amikor beléptem a sátorba, hogy semmi jót nem várhatok ettől a bulitól. Nem így lett. A szervezők októberben egy nagyszerű kétnapos koncertprogramot hoztak össze, amely a viszonylag kisszámú érdeklődő ellenére is remekre sikeredett. A SZESZ hagyományteremtő akciója a Szántó melletti sørsátorban így igazán ígéretes. Ennyi pénzből ilyen változatos és jó programot összehozni kivételes eredmény. A kétnapos rendezvényen felsorakozott az egyetemi zenei közeg szinte valamennyi képviselője, megadva a programsorozat valódi fesztivál jellegét. Kár, hogy a beharangozó későre sikeredett és, emiatt a politikai (előadásra) vitafórumra kevés érdeklődő akadt. A szervezőket (Andráska Gergő és Jóna Bálint) dicséri, hogy az utolsó pillanatban is készek voltak leküzdeni a balsors és a sörgyár által felmerülő problémákat, így időben sikerült színpadot, asztalokat és piát szerezni a vendégek és a muzikusok nem kis örömére. Andráska elmondta azt is, hogy habár a SZESZ egy fiatal politikai szervezet, a fesztiválnak semmi köze a politikához, csak a szervezeten keresztül létrejött kapcsolatrendszeret használták fel egy jó buli problémamentes megalkotásához. Tény, hogy a szórakozó egyetemistákat egyszer sem zavarta a rendőrség.

Kovács

**Pécsett 30 percen belül eljuttatjuk
küldeményed, a címzett saját kezébe!
(vagy elhozzuk Neked ami kell)**

ZÖLDFUTÁR

**Intéztessd a
Biciklis Futárral bátran!**

- * könyvtár
- * dolgozatleadás
- * jegyzetek
- * fénymásolás
- * kis csomagok
- * CD, kazi, floppy
- * szívügyek

Futárberlet váltható!

Link
alakoknak

Elfoglalt
profiknak

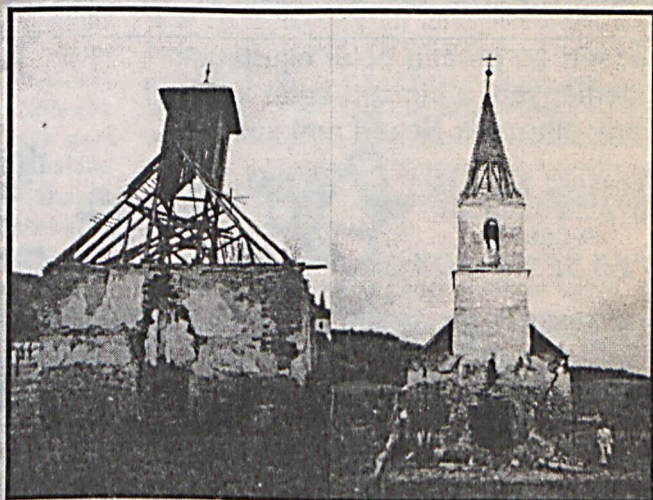
Lelassult
álmodozóknak

Volt egyszer egy kis falu, valahol Erdély szívében

A 180 család otthonául szolgáló Bözödújfalú (Bezi-du Nou) helyét a Caucescu-éra idején egyszer csak egy szigorúan árvízvédelmi szempontból épített víztározó vette át. A lakosságot kiköltöztették, majd azok otthontalanná válva szétszéledtek a világban. Egy, a történelmi Erdélyre oly jellemző színes nemzetiségű kis falu ezzel megszűnt létezni.

A Küsmöd patakon létrehozott duzasztó megépítése ugyan indokolt volt, (az erős esőzések után itt fel lehet fogni a patak és mellékereinek vizét, majd a Kis-Küküllő vízszintcsökkenése után, fokozatosan le lehet engedni) de a falu feljebb költöztetését valamilyen oknál fogva nem erőltették. Pedig az említett módon a Ceausescu diktatúra megmenthetett volna egy egyedülálló közösséget. Azt, hogy a magas vízállásnál is jól látható katolikus templom, és sok egyéb jobb sorsra érdemes épület átköltöztethető lett volna, az is bizo-

nyítja, hogy más európai országokban a tájmódosítások miatt szükségessé vált épületmentés már évtizedek óta bevett gyakorlat.

Ma csupán az egykori falu fainak, templomának csúcsa mered elő a vízből, hogy marja az arra járó szemét, lelkét. Ez maradt magyarok, székelyek, szászok nedves síremlékeként, meg persze a temető fent a domboldalban. A holtak legalább megúszták szárazon.

Az első világháborúban elesett hősi halottak emlékoszlopát Sükösd Árpád mentette ki, aki 1995-ben emlékművet emeltetett, rajta a következő szöveggel:

“A tó fenekén Bözödújfalú nyugszik, 180 házának volt lakói szétszórva a nagyvilágban ma is siratják. A diktatúra gonosz végrehajtói lerombolták, és elárasztották, ezzel egy egyedülálló történelmi-vallási közösséget szüntettek meg, melyben különböző nemzetiségű és felekezetű családok éltek együtt évszázadokon át, egymást tisztelve, és szeretve, példás békességben.

Immár a katolikus, unitárius, görög-katolikus és a székely szombatosok fohászaik örökre elnémultak. Legyen e hely a vallásbéke helye és szimbóluma.” (Egyébként a szöveg román nyelven is olvasható.) *forrás: www.geocities.com/erdelyilobbi*

–írta és szerkesztette Herold Szabolcs és Nagy Róbert–

Köszönet Tófalvi Péternek, a fotóért és baráti segítségéért!

LENGYEL FILMHET

Nyugtalanság és keresés

A tavalyi, XXIV. Gdyniai Lengyel Játékfilm Fesztivál anyagából készült pesti válogatás Pécsre is ellátogatott.

Technikai okok miatt nem vetítették a Pesten nyitó filmként szerepelt 'Öld meg mindannyiukat' c. filmet –Betacam formátumú lévén–, (pedig egy amatőr fesztivál győztese, és rendezője, a 25 éves, semmilyen filmes iskolát nem végzett Przemislaw Wojcieszek írta a Budapesten látható, Witold Adamek rendezésében készült 'Hétfő' forgatókönyvét is). További egy filmet idő hiányában likvidáltak. Végül öt alkotást tekinthetett meg a kis számú érdeklődő. Krzysztof Krauze szociografikus pontosságú társadalmi lenyomata érdemel külön méltatást. Ő mondta egy interjúban, hogy a mai lengyel filmek többsége "hamburgerizű". Ennek iskolapéldája a hazájában gyakran foglalkoztatott színész, Marek Kondrat közönségdíjas filmje, 'Az apa jogán', amelyben elsőként rendez, Chuck Norris stílusában, vállalva a súlyos főszerepet, miszerint lányát megerőszakolják, de mivel az ügy a legmagasabb körököt érinti, maga kénytelen igazságot szolgáltatni. (Csodával határos, de az operatőrnek sikerül ebbe a történetbe helyenként akadémikus szépségű képsorokat csempésznie.) Az idegtépő feszültség csak a feliratok alatt, a tenger és a kortárs lengyel rock hullámaiban oldódik némileg.

Stanislaw Kuznik első játékfilmje, 'Az én Angelikám', címét is a benne hallható egyik slágertől kölcsönözte. Története hasonlóan "eredeti", romantikus bűnügy (Angelika leánykereskedők fogóságába kerül, akik prostitúcióra kényszerítik, mire vőlegénye gyilkosság árán is kiszabadítja), szánalmas rendezésben.

Egy másik népszerű lengyel színész, Jerzy Stuhr (Tízparancsolat, Három szín: Fehér, Szexmisszió) már harmadízben rendezte is filmjét. A 'Hét nap egy férfi életéből' azonban képességeit meghaladóan nehéz feladatot vállalt. Korosodó ügyvéd tragédiáját adná elő, aki épp bírósági eseteinek második gyűjteményét jelenteti meg, erkölcsnemesítő szándékkal, de szeretőt tart. Bár soha nem volt párttag, lassan összejön egy házra való, de a pénzzel rákos édesanyját is megmenthetné. Felesége örökbe fogadna, de fél, hogy szeretetlen gyermekora miatt rossz anyja lesz... Minden reggel úszik, esténként egy fiú-férfi vegyes kórusban énekel, hétvégén meggyónja bűneit. Sorsa lehetne drámai, a nem ritkán tévéjátékokat megszegényítő eszköztelenség azonban alig kelt együttérzést. A sikerültebb ellenpontoszó, komikus jelenetek mellett a párbeszéddek még semmitmondóbbak, az amúgy alacsony színészi teljesítmény pedig még hiteltelenebb.

A közelmúltban az az új lengyel filmes generáció mutatkozhatott be Pécsen, akik többnyire a rendszerváltás utáni időben debütáltak, és hazájuk tavalyi filmszemléjén új filmjükkel szerepeltek. E mozikból láthattunk ötöt a Magyarországon bemutatott nyolc film közül. (Nem vállalkozom nagyvonalú összefoglalásra, inkább néhány tendenciózus momentum vázolására, illetve egy igazán kiváló film bemutatására szorítkozom.)

Amit említenék: Stanislaw Kuznik – *Az én Angelikám*, Marek Kondrat – *Az apa jogán*, illetve Lech Majewski – *Wojaczek* című alkotásai. Hálás feladat lenne az első két filmről kritikát írni, hiszen megmosolyogtató banalitásukkal mindössze egy jobb *Kisváros* és *Fókusz* ötvözetének modorában tájékoztattak a kilencvenes évek lengyel társadalmának árnyoldalairól. A kiadott filmismertetőkből leírtakon kívül semmi érdemleges nem történt. A minimálistori ugyan esélyt adott a drámaiságban rejlő pszichológiai háttér bemutatására, ám ez a középszerűségbe való bele-törődésnek hála, elmaradt mindkét esetben. Szívesen elidőznék még a fájdalmas tekintetekkel előadott szentimentális közhelyeknél, a jók és gonoszok közhelyszerű polarizálásánál, a zenék nevetségesen didaktikus kiválasztásánál, de minek. Noha e hibákért nekünk magyaroknak sem kell a szomszédba mennünk, a hazai filmek hasonló típusú (ismét csak) közhelyes korrajzi

lg

URANIA filmszínház

szeptember 25-29

mellet feljövőben van egy fiatal generáció (Mundruczó, Dyga), akik a rendszerváltás által kialakult új társadalmat egészen más aspektusból képesek megélni és filmre vinni.

A kontrasztot Lech Mejewski képviseli, aki ugyan nem számít fiatalnak a szakmában (első filmje 1978-as), rendezésével azonban a leginnovatívabbnak bizonyult a nem túl erős konkurenciával szemben. A film a hetvenes évek elején korán elhunyt Rafael Wojaczek költő nihilista életéről, illetve öngyilkossági kísérleteiről szól. A "lengyel irodalom kaszkadőrjeként" aposztrofált Wojaczek környezetéhez való idegenségét

botránys viselkedésével jelezte és kompenzálta egyben. Életének huszonhat éve alatt – ha éppen nem öngyilkosságra készült – megpróbált dupla sebességgel élni (remek sűrített kép: talpas cigijét kétoldalt gyűjtja meg, s középről, egy kicsípett lyukon át szívja), rettegésben tartva a sznob költőtől hemzsegő művész kávéház szolid unalmát. A film egy pillanattig sem ripacszkodó, Majewski eltalálta az egyensúlyt poén és keserű szatíra között, pedig a szituáció és a karakter sokakat öncélú humorizálásra ösztönzött volna. Talán egyetlen hibája, hogy az előzményekre minimális jelzés sem utal, a rendező nem tárja fel a

jelen negatív életérzésének forrásait, mely egy életrajzi feldolgozásban a főszereplő megismeréséhez elengedhetetlennek tűnik. Mindemellett talán megérdemelt volna a film ötnél több nézőt.

Összességében elmondható, hogy az ezredforduló lengyel filmjei, amennyiben túlteszik magukat a rendszerváltás traumáján, képesek lesznek folytatni az elődök által kijelölt utat. Akkor talán majd nem leszünk kénytelenek beérni a nosztalgikus videó-őskort idéző hangalámondásos (egy mindenkiért) illúziórombolással.

mikiss@

Krzysztof Krauze: Adósság

A lengyel film a legutóbbi idők intenzív társadalmi változásaira főleg irodalmi feldolgozások formájában reflektált, ha egyáltalán megpróbálta. (Jerzy Hoffman: Tűzzel-vassal, Andrzej Wajda: Pan Tadeusz... Jerzy Kawalierowicz jelenleg dolgozik a Quo Vadis adaptációján.) Ez azonban inkább épp túlzott érzékenységgel, érintettséggel magyarázható.

Krauze mindenestre (a Polytika című hetilap elismerése szerint elsőként) híven mutatja be a 90-es évek lengyel valóságát, de filmje bármelyik közép-európai országban játszódhatna. Három hónap valós eseményei alapján készült: a közelmúltban két fiatalember elkeseredésében meggyilkolta egyikük volt osztálytársát és annak testőrét, akik a végletekig terrorizálták, megalázták, tönkretették őket egy mondvacsinált adósság ürügyén. A rendezőt felkavarta a média tisztességtelen tudósítása (miután enyhítő körülményt a bíróság sem talált, és mindketten 25 évet kaptak), ezért három teljes napot töltött az elkövetőkkel.

Az Adósság eddig 25 fesztiváldíjat gyűjtött be (Gdynia nagydíjasa), és sikerrel fogadták Magyarországon is. A pénzbehajtás körüli tematika különös módon jellemző a mai lengyel filmre, de (Witold Adamek Hétfő című friss szatírájával szemben például) a szóban forgó darab emellett híven követi a nemzeti mozgóképes hagyományokat: egy szépen fényképezett, személyes és nagyon borús világ. Kifogástalanok a színészek (az immorális parazitát lélektani pontossággal formáló Andrzej Chyra méltán kapta a legjobb férfi alakítás díját), a jelenetezés, a dramaturgia időkezelése, felépítettsége. Megengedettek a merészen nagy takarások, a ragyogó közeliek, a terekkel játszó, szabad képalkotás. A száz perc körüli, alapos, sűrű munka dupla ilyen hosszúnak tűnik. Képei között klisészerű idézet is akad (vagy csak én nézek túl sok filmet), de ennél többet is feledtetni tudna a záró beállítás, amelyben a kétszeres gyilkos Adam (Robert Gonera) hosszú napok őrlődése után végül felhívja a rendőrséget egy telefonfülkéből, s a körülötte nyüzsgő tömegbe veszik.

A normál optikával, rendes sebességgel vett látvány úgy tűnik megáll, egy síkba merevedik, foltokká esik.

Varga Károly

Posztmateriális kiáltvány a francia posztkommunista hullám szárnyai alatt

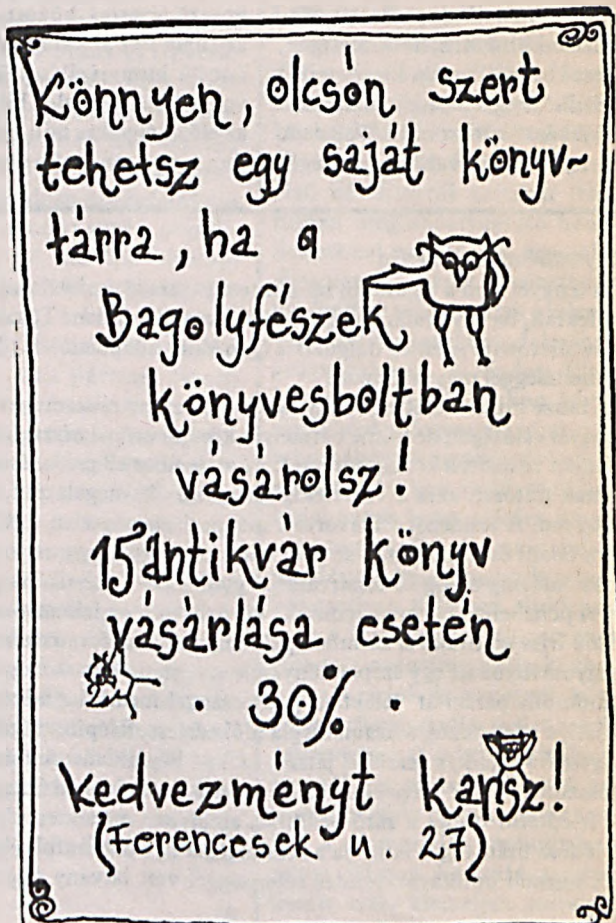
(Philippe Lehalle: Turisták)

Kéretik kikapcsolódní, felhúzni a nyúl cipőt és elmerülni a nyolcvanas évek hamisítatlan francia változatában, ahol lélek-lemeztelenítés és csontig ható kacaj várja a szimpatikus érdeklődőt.

Philippe Lehalle filmje a nyolcvanas évekre oly jellemző hátizsákos, turistaúton történő, az életet befolyásoló igazságok felgöngyölését mutatja be (hálivúdi változata lehet pl. A medve c. film), enyhe ironikus felhanggal. Az öt szereplő (három fickó meg két nő) Korzika tájain barangol, a meglehetősen egyhangú menetelést az egyéniségek színésége oldja fel, s teszi mozgalmassá az alkotást. A látszólag egymásnak is idegen szereplők a mű végére ismerősként aposztrofálódnak, sőt a nézők is találhatnak ismerős jellemvonásokat a kissé sarkítottan prezentált figurák között. (A diktátor, a szélhámos, a különc, a bizonytalan és a "barátnő".) A néző előtt is megjelenő álmok és félelmek gördítik előre a cselekményt, amennyiben találunk ilyet. Egy szűrőn keresztül jelennek meg előttünk a lehetséges megoldások, melyek problémamentessé varázsolhatják a hősök mindennapjait. Az elnagyolt jellemek és szituációk összeütközése a film humorának kiapadhatatlan forrása. A burleszkjeletek és a nyelvi humor alkotják a vázat, melyet szatíra és irónia tesz teljessé, úgyhogy tessék nevetni, és élvezni a barangolást!

Erősen érezhető a filmben az "egy mindenkiért, mindenki egyért" heroikus jelmondat XX. századi álrealitása, melyet még a civilizálatlan körülmények, a fogyasztói társadalomtól még érintetlen táj hangsúlyozása is kidomborít. Ugyanakkor a viszonylag egyszerű téma- és humorválasztáson alapuló mű fogyasztható értékeket közvetít közönségének, s ha "csak" a közvetlen, primér mondanivaló jön is át, a filmrajongók elégedetten állhatnak fel székükből e röpké túrázás után, s még bakancsukon sem láthatóak a megszáradt szárnyamok.

-ph-

Kritika

Spiró : Szappanopera
(rendezte: Vincze János)

Idén, a millenium varázslatosan békés és emberbarát évében láthatják az érdeklődők újra Spiró György legújabb színpadra írt művét Szappanopera címmel. Nem, bárki bármit is gondol, most nem a brazil-mexikói-argentín triumvirátus nagy közönség-sikerereinek fikázásáról lesz szó, hanem közelebb jár az a megoldáshoz, aki a század derekán virágzó német szépségiparban keresi a megfjtés kulcsát.

A Kvartettben elejtett hétköznapi problémák fonalát veszi fel újra a darab, hajókötéllé vastagítva azt. Más téma, más szemszög, megoldás nélkül. Sajnálhatjuk a szereplőket, csororghatnak a könnyeink, de nekik attól nem lesz jobb, pláne mert (csak) színészek. Ezzel szemben mi megtisztulhatunk, és örülhetünk annak, hogy nem nekünk kell választanunk rossz és rosszabb között, ezen kívül a színészek játéka segít eljutni az egyenes út sárga macskaköveihez.

A darab szereplői lelkes amatőrök és profi színészek, akik átélésükkel közelebb juttatnak lelkiismeretünk és szégyénérzetünk összelelkezéséhez. Az "igazi szereplőket" csak neves amerikai rendezők merik felkeresni, s csinálni belőlük Oscar-díjat.

Minden szinten szinte minden

Reneszánsz virágba borulás a mediterrán hangulat városában, avagy színház az egész világ!

Adott volt egy hely, néhány lelkes fiatal, sok-sok munka, s az eredménye: a JESZ-Oderon társulás, mely új lehetőséget, új formát kínál a színház iránt érdeklődők csoportjának.

E hónap közepén, pontosabban október 14-én öltöztették új, ünneplő ruhába a Dante Caféban az eddigi JESZ társulatát a már tavaly is játszott "Gyűjjön rá!" című Molnár Ferenc egyfelvonásos darab bemutatásával. A társulat szellemiségében megmaradt egyetem-központúnak, azaz továbbra is az egyetemi nép felé nyitnak, ám anyagilag függetlenedett. Azzal, hogy a kávézó alagsorában kapott helyet, nem egy egyszerű helyszínváltásról van szó, hanem egy művészeti központ megvalósításáról, mivel a gárda azon kívül, hogy folyamatosan mutat be a színházteremben kamaradarabokat, performance-eket és nagyobb lélegzetvételű műveket, kiállítótermet és műhelytermeket alakít ki a folyamatos munka és alkotás támogatásának érdekében. A munkába bekapcsolódik a Művészeti Kar, és természetesen a kávéházzal közösen is készülnek produkciók.

Hogy csak egyet említsek, kéthetenként jelentkezik majd a társulat a Dante felső szintjein, a szappanoperák által ihletett kabaré-sorozatukkal. A sorozat tematikájában követi az ihletadókat, azaz kétheti folytatásokban követhetjük majd végig a hősök mindennapjait. A kávézó emeleti termeinek említése nem sajtóhiba, ugyanis az október közepi kapunyitás nemcsak az Oderon (hogy szokjuk az új nevet) számára tár fel új lehetőségeket, mert a Dante legújabb terme is megnyílt az alsó szinten.

Ezen kívül már szeptember végétől beindult egy színházi tréning, mely a színjátszás iránt érdeklődőknek biztosít teret lelkesedésük és tehetségük kipróbálására, egyfajta szakmai háttér kialakítására. Továbbá tervezik gyerekeknek szánt nyári kézműves-képzőművészeti táborok létrehozását, előadás-sorozatokat, természetesen a helyszínt biztosító Dante Caféval együtt.

Figyelem, egy új szellemi központ próbálgatja szárnyait a város szívében, amelynek sokszínűsége és szellemisége hozzánk, egyetemistákhoz szól, minket köszönt a hétvégén!

-pahencsa-

A Pannon Volán Rt. menetrendi információi

Az első tanítási napra (hétfőre) való visszajutást a menetrendszerinti járatok mellett gyorsjáratok közlekedtetésével könnyítjük meg.

A hetek első iskolai előadási napját megelőző napon, - valamint a hetek utolsó iskolai előadási napján - a Szegedről 14⁰⁰ órákor közlekedő járat mellett gyorsjárat közlekedtetését biztosítjuk Csurgóról Pécsre. A járat a hetek első iskolai előadási napját megelőző napokon Csurgó, autóbusz-állomásról 16³⁰ órákor, Nagyatád, autóbusz-állomásról 17⁰⁰ órákor és Szigetvár, autóbusz-állomásról 18⁰⁰ órákor indulva érkezik meg 18⁴⁵ órákor Pécsre.

Kellemes hétvégi program szervezésére ad lehetőséget a Pannon Volán Rt. által Pécsről Ópusztaszerre közlekedő menetrendszerinti autóbuszjárat. A járat október 28-ig szombatonként Pécs, autóbusz-állomásról 6⁰⁰ órákor indulva 10⁰⁰ órára érkezik a Nemzeti Emlékparkba, ahonnan - kellemes ötórás ottartózkodás után - 15³⁰ órákor indul vissza Pécsre. A menetrendszerinti közlekedésben igénybe vehető valamennyi kedvezményt társaságunk üzletpolitikai kedvezménnyel egészíti ki. Ezáltal a teljes árú menetjeggyel utazóknak 50 %-os kedvezményt biztosítunk Ópusztaszer célállomás esetén. Diákok részére természetesen ezen a járaton is 67,5 %-os utazási kedvezményt biztosítunk.

Azok részére, akik valamilyen oknál fogva október 28-ig nem tudják igénybe venni a járatot, már most jelezzük, hogy jövő tavasszal a járat újra közlekedni fog.

ez is KEKSZ

Nyit a Szenes!

Előreláthatólag a szünet utáni második hétfőn újra megkezdí működését a mindnyájunk által kedvelt Szenes Klub. További információkért olvassátok az Ifjúság útja következő számát, vagy érdeklődjetek a Klubban, illetve keressétek a plakátokat!

Udv.: KEKSZ Alapítvány

A KEKSZ Filmklub
következő előadása
november 6-án 22 órákor
a PASIK ÉS CSAJOK az
Uránia Moziban.
Jegyek elővételben a
DiákCentrumban
kaphatóak 250 Ft-ért.

Www. virus. btk. pte. hu

Sokszor inkább átkozzuk, mint áldjuk a huszadik század virtuális világát. Be se lehet lépni, ha mégis, a gép hamarosan lefagy, vírusos megbetegedést kap, és az informatika ördöge tudja még mi minden érheti, ami miatt képtelen rendeltetésszerűen működni.

Rossa a rendszer! -kiáltjuk ilyenkor az analfabéták öntudatával.

A BTK Kari Informatikai Csoportja tartja karban kb. 250 számítógépünket, ezen kívül ők üzemeltetik a hallgatói, oktatói és kari szervereket is. Ezek az összekötők teremtenek kapcsolatot a gépek közt az egyetemen belül és a világháló felé. A bölcsészek a SOPHIA Unix típusú szerverére kapcsolódhatnak rá, de a kari gépek többségén Windows és DOS operációs rendszer működik.

A Rókus utcai gépteremben már csak ilyen típusú szoftverrel felszerelt új gépeket találhattok. Ennek oka pedig az, hogy '99 májusában humán vírus támadta meg a hardvereket, két számítógép kivételével mindent elloptak. A Hallgatói Önkormányzat beruházásának köszönhetően a termet újra használhatjátok. A híresztelésekkel ellentétben a géptermet nem kell bezárni a rendszer meghibásodása miatt. Egy dékáni körlevél értelmében a kari géppark rendeltetésszerűen üzemel, a HÖK pedig beszámolót készít a Rókus úti gépterem működéséről.

Az Internet és a levelezés meghibásodásait okozhatja áramszünet és feszültségingadozás, amelyek korrigálására a Rókus Úton jelenleg nincs megfelelő tápegység.

A számítástechnikai piac különleges termékei a vírusok, amelyek bármilyen adathordozóval bekerülhetnek a hálózatba. Felhasználóként fontos, hogy te magad is ellenőrizd a lemezedet, programodat, emailjeidet. A gépterem ügyeltesei is megpróbálják felvenni a harcot az egyre korszerűsödő vírusokkal, és háromhavonta frissítik a vírusellenőrző programokat, de általánosságban elmondható: vírus van, járvány nincs.

h.a.

A Rókus úti gépterem nyitva tartása:

H. - P.: 8- 22 h-ig

SZ.: 10- 14 h-ig

Figyelem!

A gépeket csak érvényes BTK-s diákigazolvánnyal rendelkező hallgató használhatja!

Gépelés, szövegszerkesztés, nyomtatás, olcsón az egyetemhez közel! 30/9-079-909, 70/3-130-889

Az EURO-OPTIC őszi ajánlata:

Szemüvegkeretek, napszemüvegek
30-50% engedménnyel!

- Komputeres látásvizsgálat, diákoknak díjtalan!
- Fényre sötétedő, vékonyított, monitorszűrős szemüveglencsék
- Dioptriás úszószemüvegek
- **Egy pár ajándék kontaktlencse minden doboz Focus Visitenthez!**

7622 PÉCS, ZÓLYOM U. 2.
Tel.: (72) 510-785

EURO-OPTIC
Pécs, Zólyom u. 2.
(a vásárcsarnoknál)
Tel./Fax:72/510-785

Pécs, Rákóczi u. 8. Tel.: 72/ 224-166

DATA BOX

Email: databox@elender.hu

**Számítástechnikai
alkatrészek adás-vétele**

Számítástechnikai szervíz

**Hardware, Software
szaktanácsadás**

Nyitva: Hétfő-Péntek 9:00-18:00-ig